

тільки покращити обслуговування, а й зацікавити молоді кадри в роботі в цій сфері, що в свою чергу призведе не тільки до кількісних, а й до якісних змін.

Список використаних джерел

1. Задворний С. І. Територіальна організація культурно-мистецької сфери регіону : автореф. дис. ... канд. геогр. наук . Львів, 2016. 21 с.
2. Кисіль Н. М. Соціально-культурна сфера: територіальна організація та особливості розвитку : автореф. дис. ... канд. економ. наук. Львів, 2002. 20 с.
3. Корнус О. Г., Немець К. А., Немець Л. М., Корнус А. О. Сфера обслуговування населення Сумської області: Суспільно-географічні аспекти : монографія. Харків–Суми, 2009. С. 228.
4. План роботи Управління культури в Сумській області. Суми, 2018. URL: <http://www.kultura.sm.gov.ua> (дата звернення 26.09.18).
5. Статистичний щорічник Сумської області, 2006 рік / Л. І. Олехнович (від. за вип.). Суми, 2007. 668 с.
6. Статистичний щорічник Сумської області, 2014 рік / Л. І. Олехнович (від. за вип.). Суми, 2015. 543 с.
7. Статистичний щорічник Сумської області, 2016 рік / Л. І. Олехнович (від. за вип.). Суми, 2017. 481 с.
8. Требін І. С. Деякі аспекти дослідження соціально-культурного обслуговування населення Сумської області / І. С. Требін, О. Г. Корнус // Наукові записки СумДПУ імені А.С.Макаренка. Географічні науки. 2018. – Вип. 9. – С. 159–167.

РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНА АТРАКТИВНІСТЬ м. КОНОТОП СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Третьяков Д.М.¹, Горшеніна С.П.²

² Сумський відділ Українського географічного товариства,

¹ Конотопська міська Мала академія наук

Розвиток туризму в Україні в умовах ринкової економіки набуває пріоритетного значення. Туризм може і повинен стати сферою реалізації ринкових механізмів, джерелом поповнення державного та місцевих бюджетів, створення нових робочих місць, засобом загальнодоступного і повноцінного відпочинку та оздоровлення, а також ознайомлення з історико-культурною спадщиною та сьогоденням нашого народу і держави.

Туризм не тільки охоплює більшість галузей економіки, а й стимулює їх розвиток. Сфера туристичного бізнесу – це ціла галузь, що об'єднує в собі багато різних галузей: транспорт (пасажирські перевезення), сферу побутових послуг (музеї, ресторани, кафе, казино, перукарні, магазини, сувенірні магазини тощо). Тому тема дослідження є цікавою та актуальною. Метою роботи є дослідити рекреаційно-туристичну атрактивність м. Конотоп та розробити туристичні маршрути по місту.

Рекреаційно-туристичні ресурси – об'єкти та явища природного, природно-антропогенного, соціально-економічного походження, що використовуються для туризму, лікування, оздоровлення та сприяють розвитку третинного сектору господарського комплексу.

Конотоп – місто козацької слави, потужний залізничний вузол з розвиненою транспортною інфраструктурою, що з'єднує Україну з країнами Європи, розташоване у найбільш мальовничій та екологічно чистій частині Слобожанщини. Конотоп має великий історичний та культурний потенціал. Як згадка про великі культурні традиції міста постають пам'ятники. У Конотопі є як архітектурні, так і культурні пам'ятки, які використані при розробці цікавих туристичних маршрутів, що представлені нами як «Історичний» (рис. 1) та «Культурний» (рис. 3).

Рис. 1. Маршрут «Історичний» (зупинки: №1 Пам'ятник колісній парі; №2 Пам'ятник конотопському трамваю; №3 Пам'ятний знак 108-му ШАПу; №4 Музей Авіації; №5 Пам'ятник спортивній боротьбі; №6 Краєзнавчий музей ім. Лазаревського; №7 Меморіальний комплекс Вічної слави; №8 Пам'ятний знак жертвам Голодомору 1932-1933 рр.; №9 Пам'ятник чорнобильцям; №10 Водогінна вежа; №11 Музей-садиба М.І. Драгомирова; №12 Пам'ятник М. І. Драгомирову)

Головною прикрасою маршруту є зупинка №2 «Пам'ятник конотопському трамваю» (рис. 2).

Рис. 2. Зупинка №2 «Пам'ятник конотопському трамваю»

З-поміж інших міст області Конотоп вирізняється наявністю трамвайної мережі, як нагадування про це встановлено пам'ятник Конотопському трамваю, який було відкрито 1 червня 2004 року. Він являє собою справжній металевий трамвайний вагон моделі 71-605 для перевезення пасажирів. У вересні 1949 р. трудящі м. Москви передали 2 моторних пасажирських трамвайних вагони серії Ф. Рада Міністрів СРСР Постановою від 13 жовтня 1949 р. схвалила спорудження трамваю в Конотопі методом народної будови. Трамвай став з того часу масовим видом транспорту.

Рис. 3. Маршрут «Культурний» (зупинки: №1 Будинок Культури; №2 Садово-паркова скульптура «Кінь»; №3 Центральна площа міста – «Площа Миру»; №4 Пам'ятник Т. Г. Шевченку; №5 Пам'ятник О.С. Пушкіну; №6 Пам'ятник К. Малевичу; №7 Пам'ятник Т.Г. Шевченку; №8 Районний будинок культури «Зоряний»).

Вивчення культурної спадщини міста має важливе значення для відродження національних традицій, збагачення знань та розширення світогляду як жителів міста, так і подорожуючих. Вивчаючи об'єкти культурної спадщини, ми відкриваємо славні імена відомих представників науки і культури, які залишили по собі добру пам'ять. Найбільш відомі споруди ми ввели до екскурсійного маршруту «Культурний» (рис. 3)

Головною прикрасою маршруту є зупинка №2 «Садово-паркова скульптура «Кінь» (рис. 4).

Рис. 4. Зупинка №2. Садово-паркова скульптура «Кінь»

Садово-паркова скульптура «Кінь» (рис. 4.) встановлена як символ нашого міста. Легенда розповідає, що під час переходу татарської кінноти в цих місцях у непролазних болотах загинуло багато коней та воїнів, тому й місцевість стала називатись Конотопом – болотистим місцем або кінським бродом, де грузили коні. Також існує інша легенда, яка пояснює походження назви міста. Згідно неї, назва майбутнього Конотопа пов'язана з інцидентом із царицею, карета і ескорт якої загрузили у болотистій місцевості. Царицю врятували, але скарги і охорона потонули. Коли цариця вибралась, то сказала: «Що це за місто таке, де коні топнуть?». Звідси й пішла назва Конотоп.

Отже, «Історичний» маршрут складається з об'єктів історичної спадщини.

Історичний туризм не тільки приносить доходи регіону, але й дає місцевому населенню підставу пишатися своєю унікальною історією та можливості ділитися нею з туристами. Якщо суспільство буде це враховувати, то зможе створити систему раціонального використання унікальних ресурсів для туризму. Реалізація програми з використання історико-культурного потенціалу регіону з метою розвитку туристичної індустрії дозволить вирішувати важливу проблему сезонного коливання попиту, шляхом пропозиції різноманітних форм міжсезонного туризму, які передбачають використання елементів історичної архітектури.

«Культурний» маршрут складається з об'єктів, які мають культурно-історичну цінність і заслуговують уваги при організації туристично-

рекреаційної діяльності. Культурний туризм охоплює собою відвідини історичних, культурних або географічних визначних пам'яток. Він є найпопулярнішим і наймасовішим видом туризму.

Список використаних джерел

1. Акічев М. Ш. Конотоп на перехресті шляхів / М.Ш. Акічев, М.М. Ганзя, В.О. Євтушенко та ін. – Конотоп: Фолігрант, 2012. – 126 с.
2. Бейдик О.О. Методологія та методика аналізу рекреаційно-туристських ресурсів України. – Рукопис. – Київ, 2004.
4. Козіна О. Конотоп фотоальбом. – Суми: Медіа Інформ, 2009.
5. Петринка Л.В. Географія туризму. – Харків: Основа, 2011.
6. Соловійов О.В. Подорожі, переселення, туризм. – Харків: Основа, 2013. – 93 с.
7. Федорченко В.К. Педагогіка туризму. Словник / В.К. Федорченко, Н.А. Фоменко. – К.: Слово, 2004.
8. Корнус О., Корнус А. Туристська інфраструктура Сумської області та її роль у стійкому розвитку регіону // Вісник наук. досліджень Галицького ін-ту ім. В. Чорновола. Сер. Туризм. – 2006. – Вип. 2. – С. 6-11.
9. Корнус А.О. До кадастру туристичних ресурсів Сумської області / А.О. Корнус, С.І. Сюткін, В.В. Чайка // Туристично-краєзнавчі дослідження : зб. наук. ст. : Федерація профспілок України, Ін-т туризму. – К.: Кармаліта, 1999. – Вип. 2. – С. 250–264.
10. Туристичні цікавинки міста. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://konotop.in.ua/novosti/ostann-novini/turistichn-ts-kavinki-m-sta/>.

СУВ'ЯЗЬ ГЕОПРОСТІР – ТЕРИТОРІЇ – ГЕОГРАФІЧНІ МІСЦЯ В ПОЛІТИЧНІЙ ГЕОГРАФІЇ

Яценко Б.П.

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Як відомо, географічне крило політичної географії складає сув'язь реалій геопростору, територій і географічних місць. В політичній складовій цієї науки найбільш важливими є реалії, пов'язані з діями політикуму, перебігом суспільно-політичних процесів, формуванням явища «сили» (геополітичної сили) у всіх її різновидах. З точки зору політико-географів, в результат взаємодії географічної і політичної складових на всіх ієрархічних рівнях територіальної організації суспільства (держава, адміністративні одиниці держави, міждержавні угруповання тощо) об'єктивно формуються територіально-політичні системи (ТПС), які і відіграють визначальну роль в організації життєдіяльності людей (Дж. Егню (1987), В.О.Колосов (2001)).

На початковій стадії розвитку досліджень з політичної географії домінувала парадигма верховенства географічних чинників у вищезгаданій бінарній системі. Нині усвідомлюється все більша роль чинників політичних. Але залишається аксіомою, що при вивченні будь-яких політико-географічних